UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. vi. post do[mini]ca de passione. Text[us] eua[n]ge. Joa[n]. ca. xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

in peccatis deſperet: nemo virtuoſus dormiter nec cōfidat. Sepe eñ meretrix p̄cedet eū. Nec ille diffidat. Poſſibile nā eſt eū etiā p̄mos ſugare. Hec ille. Eſt et aliud. Nā lachryme p̄nie in maria habuerūt multiplicē effectū. Primo ſ3 Greg. lotionē ꝯſcientie vt dictū eſt. Secūdo q2 animū ei9 fecerūt ſerenū ⁊ trāqllū. Chry. Sicut vbi vehemēs imber p̄rūpit fit ſerenitas: ſic lachrymis effuſis appar3 trāqllitas. et perit caligo reatuū. Hec ille Tertio quia ſūmerſerūt oīa peccata ei9. ps. Contribulaſti capita ⁊c. Quarto q2 abinde pacem habuit chr̄o remittente in pace. Pacē inquam in cōſciētia q̄ de cetero eam in tāta ꝯſolatōne ꝯſtituit vt ſemp̄ voluiſſet eſſe ſola: ne ab illa interiori conſolatione diſtraheret̄. Prouer. xv. Secura mens q̄ſi iuge conuiuiū. Multa alia p̄tinētia ad iſtā ſcrā3 habes īfra poſt paſca ſup̄ illo euāgelio. Maria ſtabat ⁊c

Feria. vi. poſt dñicā de paſſione Text9 euāge. Joan. ca. xi.

Collegerūt pōtifices et phariſei conciliū et dicebāt: Quid facim9: q2 hic homo multa ſigna facit Si dimittimus eum ſic: omnes credent in eum. Et venient romani: et tollent noſtrū locū et gentem. Vn9 autē ex ipis caiphas nomine: cum eſſet pontifex anni illius dixit illis. Vos neſcit3 quicq3 nec cogitatis quia expedit vobis vt vnus moriat̄ homo pro populo: et nō tota gens pereat. Hoc autē a ſemetipō nō dixit: ſed cū eſſet pōtifex anni illius p̄phetauit: quia ieſuſ moriturus erat p̄ gente. Et nō tm̄ pro gēte: ſed vt filios dei qui erant diſperſi: congregaret in vnum. Ab illo ergo die cogitauerūt vt inteficerēt eū. Jeſus ergo non in palā ambulabat apud iudeos. ſed abijt in regionē iuxta deſertum: in ciuitatem que dicit̄ effrem. et ibi morabatur cū diſcipulis ſuis.

Collegerunt principes ⁊ phariſei ꝯci. ⁊c. Jo. xj.

In p̄nti euāgel. in q̄ agit̄ d̄ ꝯſilio habito ſup̄ morte chriſti tria pūcta tāgunt̄: que ſunt Conſultatio: Determinatio et Occultatio.

Quantū ad primū ſciendū eſt ꝙ vt habet̄ ex textu euangeliſtarū ⁊ exp̄ſſe ex magiſtro hiſt. bis fuit factū conſiliū ſup̄ morte chr̄i. Primo poſt lazari reſuſcitationē ſtatim. i. die ſeq̄nti ſiue ſabbato an̄ dñica3 de paſſiōe. vel in ipa dñica ſm aliq̄s. Vñ ex tunc incipim9 memoriam de paſſione. Secūdo feria quarta ante paſſionē eius in atrio caiphe: Quia eñ chriſt9 p̄dicauerat: nō me videbitis amodo ⁊c. cogitauerūt vt recedere vellet: ideoq3 fecert̄ conſiliū: in q̄ interfuit iudas. De primo aute3 agit̄ in p̄ſenti euangelio. Circa q̄d etiā notandū eſt ꝙ vt dicit brūs Joannes q̄dā ex iudeis q̄ interfuerūt ſuſcitatōi lazari abierūt ad phariſeos ad nūciandū eis miraculū: bono fine ſm aliq̄s vt ꝯuerterēt̄. vl' ſm alios malo fine vt illud miracl'3 ſil' cū chr̄o extingueret̄. Dicit̄ ergo. (Collegerūt). ſ. ſtatim audita morte ac ſuſcitatione lazari (pontifices). i. ſūmi ſacerdotes: q̄ vigintiq̄ttuor erāt maioris auctoritatis q̄3 alij ſimplices ſacerdotes: int̄ q̄s tñ erat ſ... vnus p̄ncipal' (⁊ phariſei) q̄ apd̄ populū erāt maioris ſcitatis q̄3 alij religioſi (conciliū). i. oēs principales populi vel ciuitatis hierl'em (aduerſus ieſum: vt ſc3 eū interficerēt: q2 miraculū factū in lazaro multū diuulgabat̄. Chryſ. Vñ oporteret ſtupere ⁊ admirari audito miracl'o cogitant interficere eū q̄ mortuū ſuſcitauit. Hec ille. Sciendū eſt aūt ꝙ phariſei de tribu ſymeon p̄ maiori p̄te fuerūt q2 ex illa tribu initiū habuit illa ſecta: vt dicit ſcrūs Tho. ſacerdotes p̄o de tribu leui: vt d̄t Hiero. ſup̄ Eſa. Jō i eis ſ3 ſā. Tho. ipleta eſt illa p̄phetia Gene. penul. Symeon ⁊ leui fratres vaſa iniq̄tat3 bellantia: i ꝯcilium eo2 nō veniat aīa mea.

Sciendū tñ eſt ꝙ ſm aliq̄s p̄dicta pro-
phetia loquit̃ de leui ſolum q̄ ad aaron et
ſucceſſores eius: qui ſacerdotes fuerunt.
Leuite eñ q̄ nō fuerunt ſacerdotes: fue-
runt immunes a pctō vituli conflatil' quē
fecerat aaron. Exo. xxxij. et Deut. xxxv.
Et ſm Hebreos fuer̃t imunes ab oīdo-
latia: vt tradit rabbi moyſes i ſuo Deut.
Et etiā ſilr a crimine mortis chri. vt hr̃ i
glo. Deute. vbi ſ. (Et dicebāt: Quid faci
mus) .i. qd pigritamur (qꝛ hic hō mlta ſi
gna facit) Ex quo apparet ſm Orig. iude
oꝝ ſtulticia: qꝛ ꝛ credūt chr̄m multa mira
cula facere: ꝛ tamē credebant ſe aduerſus
eū poſſe pficere. (Si dimittim⁹ eū ſic): ſ.
viuentē et p̄dicantē (omnes) .i. fere totus
popul⁹ (credent in eū, tracti miraculis et
doctrina. Et ꝯſeq̄nter vt dicit s. Tho. ti-
mebāt pdere ptātē ſpūalē quaſi creden-
tes in chr̄m iſtis obedire recuſarēt. (Et
venient romani) q̄ tunc erāt dn̄i iudeoꝝ
(et tollent locū noſtrū) .i. ciuitatē ꝛ tēpluz
(et gentē) .i. populū quem occident vl' ca-
ptiuabunt. In his autē ṽbis ſm mgr̄um
hiſt. voluerūt ſic dicere. Venerabilis ē ꝛ
ſanctus i gentib⁹ loc⁹ iſte. quia alexāder
ꝛ pompei⁹ ꝛ alij venerati ſunt ipm: et re-
ges pſaꝝ ꝛ egypti. Iſte autē homo docet
ſacra nr̄a eē vana et abolēda. Vñ romani
ſciētes opes tēpli tollēt[illegible]as audiētes ipu
ne tollēdas. Sed iſta aliq̄b⁹ non vident̃
bene dicta: qꝛ ſi ꝓpter opes templi iſta fu
iſſent dicta: nō fieret mentio de gēte: ſz d̄
loco vel loci ornatu. Scd̄z Chryſ. ħo di-
cere voluerūt ꝙ romani ex chri ſeq̄la con-
ciperent ꝙ iudei chr̄m regem nouū facere
et rebellare cogitarēt: et conſequent̃ ꝯtra
eos arma mouerēt. Sic aūt ſm eundem
dicebant: vt populū ꝯtra chriſtū ꝓuoca-
rent. Et ſub pallio tyrānidis abſcōdebāt
paſſiones ſuas: q̄ in mortē chri eos ipelle
bāt poti⁹ q̄ꝫ timor de p̄dictis. Scd̄z Au
guſt. ħo timuerūt ne ſi omnes in chr̄m cre
derent: nemo remaneret qui aduerſus ro
manos ciuitatē dei templūq; defenderet:
cū ꝯ ipm tēplū ꝛ patnas ſuas leges chri
ſti doctrinā ſentiebāt. Sed s. Tho. pfert
dictū Chryſ. qꝛ iudei adhuc ſeruiebāt ro
manis: nec rebellare cogitauerāt. Sed
notanda eſt h̄ iudeoꝝ iniq̄tas. Nā prius
dicebāt chrō: vt ptꝫ Io. vj. Quod ſignū
oſtendis nobis vt credam⁹ tibi. nūc ħo
dicūt eū multa ſigna facere: ꝛ tñ nō ſoluz
in eū credere nolūt: ſed volūt occidere: ho
noꝝ ac diuitiaꝝ cupiditate ſupati. Sunt
autē etiā modo mlti ſiles iudeis. Ideo
in hac parte eſt documentū morale: de q̄
ait Aug. Tpalia pdere timuerūt: ꝛ vitā
eternā non cogitauerūt: ꝛ ſic vtrūq; ami-
ſerūt. Nā romani poſt dn̄i paſſionē ꝛ glo-
rificationē tulerūt eis ꝛ locū ꝛ gētē. Hec ille

Quantū ad ſcd̄m tangit̃ determiatio
quā fecerūt. Circa quā ſciēdū eſt ꝙ i iſto
concilio fuiſſe credunt̃ multi amici chri:
inter quos fuit Ioſeph ab arimathia no-
bilis decurio. de quo dicit btūs Lu. xxiij.
ꝙ nō ꝯſenſit ꝯſilijs iudeoꝝ. Iſte ſic dicit
btūs Vincenti⁹ credit̃ fuiſſe locut⁹ i fa-
uorē chri: ita ꝙ multi vacillabant ꝓpt̃ ver
ba ei⁹. Vñ caiphas ſtomachat⁹ cū vehe-
mentia aduerſus chr̄m locutus eſt: incipi
ens a rephenſione eoꝝ q̄ vel heſitabāt vl'
diſſentiebant. Unde dicit̃. (Vn⁹ autē ex
ipis caiphas noīe cū eſſet pontifex anni il
lius.) Sed quō erat pontifex illius anni
cū videret̃ eſſe cōſuetudo illius populi ꝙ
p totā ſuā vitā duraret ſumm⁹ ſacerdos:
Nā ꝛ de⁹ p̄ceperat ꝙ in morte ei⁹ redire
poſſent fugitiui. Ad h̄ dicit Aug. ꝙ cre-
ſcēte ſacerdotū ambitōe ꝛ contētōe ſtatu
tum eſt vt plес cēnt. ꝛ p annos ſingulos
ſinguli miſtrarēt. ꝛ forte etiā vt ait: vnuz
annū ples admiſtrabāt. Ioſeph⁹ ħo dicit
ꝙ a tpe herodis aſcalonite fuerat ſummū
ſacerdotiū venale. Vñ ad mai⁹ lucꝝ plu-
ries vendebat̃. Et idem Ioſeph⁹ de iſto
caipha teſtat̃: ſicut recitat Alchuin⁹ ꝙ ſi-
bi pecunia vni⁹ anni ſacerdotiuz redeme
rat. Sz vtrūq; dictū: ioſephi. ſ. ꝛ aug. po-
tuit fuiſſe veꝝ. (dixit) Scd̄m aliq̄s iſte fu
it p̄m⁹ i loq̄ndo: qꝛ erat etiā p̄m⁹ dignita
te. ſꝫ ſm alios fuit vltim⁹. qꝛ videt̃ ꝙ ei⁹
ſentētie adq̄euerint ꝛ ſteterint oēs tanq̄ꝫ
ꝯcluſioni. Itē qꝛ rephendit aliq̄ꝝ dictum
vt patebit: et ꝯſeq̄nter poſt eos eſt locut⁹
Ego aūt credo vtrūq; veꝝ: qꝛ p̄mo dixit
ſniam ſuā ꝙ chrs deberet occidi. ſed quia
poſtmodū aliq̄ muſitabāt: ideo ipſe inue
recunde ꝛ cū crudelitate clamauit. vt dic
Chryſ. Que aūt clamādo dixit: duplicit̃

exponunt. Primo ſm ſã. Tho. ſic (Vos) o
ciues (neſcitꝫ quicq̃) .i. neſcitis legē in h̃ ca
ſu: q̃ Deut. xxx. mãdat ꝓpham ⁊ ſomnia/
torē auertentē ꝑplm a cultu dei interficiē
dũ (nec cogitatꝫ qꝛ expedit vobis vt vnus
moriat hõ) .i. iſte ieſus q̃ a cultu dei popu
lum auertit (ꝓ ꝑplo: ne tota gẽs ꝑeat) id ē
ne tot⁹ ꝑpl's ſeducat. Scđo vo ſm alios
ſic: (Vos) q̃ timetis iſtũ occidere (neſcitis
quicq̃) de his q̃ expediũt regimini ciuita/
tis (nec cogitatꝫ q̃a expedit vobis vt vn⁹
moriat hõ ꝓ ꝑplo) etiãſi ſit inocẽs (⁊ nõ to/
ta gens ꝑeat) iudeoꝝ. Bonũ eñ cõe ꝑpo/
nẽdum eſt priuato. Et ſic ꝓpter iſtã rõem
⁊ auctoritatē caiphe ſummi pontificꝫ ꝑ/
ualuit iſta ſnia in concilio: ⁊ ꝯcluſum eſt
vt occideret. Sed tamē iſta ſua ratio ptꝫ
q̃ntum ſit ſtolida: nam in nullo caſu licitũ
eſt ꝓ ſalute patrie occidere iuſtũ: quia hoc
nõ eſt ꝓcurare bonũ cõe: ſed ꝑdere. Vñ et
iuſto dei iudicio id qđ timebãt: eis ꝑ Ti/
tũ ⁊ veſpaſianũ euenit. Eſt aũt ſciendũ
vt dicit ſctũs Tho. ꝙ caiphas interptat
Primo inueſtigãs: ⁊ Scđo ſagax: ⁊ Ter
tio ore vomens. Primũ ꝯuenit ⁊ atteſtat
ſiue ꝓſumptio: cũ dixit: adiuro te ꝑ deũ vi
uũ vt dicas nobis ſi tu es chr̃s. Scđm vo
eius aſtutie qua niſus eſt mortē chr̃i ꝓcu/
rare. Tertiũ aũt ei⁹ ſtulticie. Prouerb. x.
Sicut canis qui reuertit ad vo. ⁊c. Hec
ille. Ad intellectũ vo ſeq̃ntum ſciendũ
eſt: ꝙ ſicut dicit ſctũs Tho. iiij. di. ix. in lit
tera in ꝑdictis verbis caiphe fuerũt q̃ttu
or: Primo inſpiratio immiſſa: ꝑ quã vtili
tas paſſionis chr̃i cordi ei⁹ inſpirata fuit
a ſpũſctõ. Scđo intellectus quē ipe ex il/
la inſpiratiõe ꝯcepit. Tertio intētio expri
mendi intellectũ ſuũ: ⁊ ad effectũ ꝓducēdi
Quarto verba ipa ꝓlata. Primũ fuit q̃/
dam ꝑticipatio ꝓphetie. Scđm fuit fal/
ſus intellectus a ſeipo. Tertiũ fuit iniqua
intentio. Quartũ fuit vera locutio: q̃uis
nõ ſm intellectũ eius. Et iđo primũ ſi ſit
a ſpũſancto: nõ tñ ſecundũ neq̃ tertiũ: ſed
q̃rtũ aliq̃liter fuit a ſpũſctõ regulãte ver
ba illius: vt ꝯſonarēt inſpiratiõi a deo fa/
cte. Hec ille. Intendit aũt ſctũs Tho. ꝙ
caiphas mot⁹ a ſupiore virtute ꝯcepit ꝙ
bonũ erat chr̃m mori ꝓ bono iudaice gētꝫ
ſed hui⁹ rei cãm ignorabat: ⁊ a ſeipo ꝯce/
pit ꝙ hoc eſſet bonũ ꝓ ſalute tpali: ⁊ erra/
uit. Sic ei aliq̃n nob accidit ꝙ mouemur
a deo vl' ab angelo malo: vt videat nobis
ꝙ aliq̃d ſit agendũ ⁊ neſcim⁹ q̃re: ⁊ tũc cõ
ſueuim⁹ dicere: Cor dt mihi ſic. Sed ar/
guit ꝯtra dictũ ſcti Tho. Nã ſnia caiphe
falſa fuit: qꝛ ñ expediebat eis vt chr̃s mo/
reret: ḡ non fuit mot⁹ ad eã a ſpũ v̾itatis.
Rñdeo. Sctũs Tho. hic ſic dicit Qñ hõ
loquit ex ꝓpria rõne: loquit a ſemetipo: qꝛ
ꝑ rõem eſt illud qđ eſt. Nõ aũt qñ loquit
ſupiori ⁊ exteriori inſtinctu .i. diuino ſpũ:
vel etiã maligno: ſicut arrepticij loquunt
q̃ ⁊ dicũt ꝓphetare aliq̃n: vtꝫ Hiere. xxix.
Arripit aũt q̃s ſolũ qñ vſus rõnis amit/
tit nec manet liber: vt qñ v̾tutes ſenſitiue
ſupabũdãt ex ſupiori impſſiõe: ⁊ rõ ligat.
Et qꝛ diabol⁹ ſic in phãtaſiã põt impme/
re vt rõ liget: lꝫ non cogat ad ꝯſenſum: iõ
tc hõ a maligno ſpũ dr arrept⁹. Caiphas
aũt ſi mot⁹ a ſpũ maligno fuiſſet: euãgeli/
ſta nõ addidiſſꝫ q̃ addidit: vt patebit. Ad
argumentũ dr dupliciter. Primo ꝙ mors
chr̃i de ſe fuit oibꝫ expediēs: ⁊ caiphas ve
rũ dixit. Scđo vt dicat expedit vob .i. po/
pulo. Vñ vbi caiphas dixit vobis: euãge
liſta dixit ꝓ gēte. Hec ille. Sꝫ intellige ꝙ
chr̃m mori oibꝫ erat expediēs: nõ ãt chr̃m
occidere. Dicit ꝫ euãg. (Hoc aũt a ſemet/
ipo nõ dixit) hoc. ꝙ expedit vt vn⁹ mori
atur ꝓ ꝑplo: ne tota gẽs ꝑeat. Q, vo i mē
te ſua addidit: ne tota gẽs ꝑeat: tpalit per
man⁹ romanoꝝ: dixit a ſeipo apđ ſeipm:
⁊ ſi nõ forte apđ alios (ſed cũ eſſꝫ pontifex
anni illi⁹ ꝓphauit) acſi dicat: Rõne officij
⁊ ꝯſecratiois ſpũſſctũs eo inſtrumētaliter
vſus eſt: q̃uis eſſꝫ mal⁹. Lꝫ ãt ꝓphauerit:
nõ tñ fuit ꝓpha ſm aliq̃s: lꝫ iõ ꝓphauit: qꝛ
ꝓpheciã ꝓtulit: ſicut ⁊ q̃ recitat ſcripturaꝫ
quam nõ intelligit. Ad ꝓpheciã eñ ſic dt
ſctũs Tho. in mltis locꝫ: reqrit ꝙ ꝓpheta
intelligat q̃ videt ⁊ dicit. Nã intelligētia
op⁹ eſt in viſione: Dañ. x. Vñ pharao vi/
dens ſpicas ⁊ vaccas Geñ. xli. nõ fuit ꝓ/
pheta: qꝛ nõ itellexit ſignificatũ. Sic etiaꝫ
iſte ſm Orige. nõ fuit ꝓpheta: qꝛ ſua v̾ba
nõ intellexit ſm ſenſum ad quē ea ordina
bat ſpũſſctũs. Sctũs Tho. autē hic dicit
ſic. Qñq̃ alicui ꝯcedit act⁹ rei alicui⁹: et
tñ rei ꝯditio nõ ꝯcedit: ſicut nõ eſt iuſtus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quicūq; facit aliqḋ iuſtū. Ad ꝓphetanduꝫ
aūt ꝯcurrūt duo actꝰ.ſ.videre. vñ ꝓpha o-
lim dicebaꝛ vidēs. ⁊ ānūciare. Vñ.j.Co-
rinth.xiiij.ḋꝛ: Propheta oīb; loquiꝛ ad e-
dificationē. Cōtingit aūt ꝙ aliqs vtrūq;
habeat ⁊ non ſit ꝓpha. Pharao em̄ habuit
ꝓpheticā viſionē. ⁊ ſilr̄ Nabuchodonoſoꝛ
Dañ.ij. ⁊ Caiphas hūit nō quidē viſionē
ſed denūciationē rei ꝓphetice: inqn̄tū de-
nūciauit vtilitateꝫ mortis chr̄i: ⁊ modū q̄
ꝓpli salꝰ ꝯpleretꝛ: qꝛ ſpūſſctūs qñq; mouet
ad totū qḋ ꝑtinet ad ꝓphetiā: qñq; ad ali-
quid tm̄. Nō ḋꝛ autē Caiphas ꝓpheta plꝰ
q̄ꝫ aſina Balaā.i.inqn̄tū habuit ꝓpheticū
actū in denūciatiōe: qꝛ nec rōem nec ima-
ginationē eiꝰ ſpūſſctūs illūinauit: ſꝫ vtrū-
q; manſit ad malū intentū ⁊ ſola lingua a
ſpūſctō mota eſt. Hec ille ꝟtualiter. Non
tñ̄ eſt incōueniēs ſi dicaꝛ malꝰ ꝓphetare:
qꝛ ꝓphetia eſt donū qḋ ſtat ſine grā gratū
faciente ſm̄ ſ.Tho. ⁊ alios theol. (ꝙ ieſus
moriturꝰ erat ꝓ gente).ſ.iudaica (et nō tm̄
ꝓ gente) p̄dicta ſubītellige moriturꝰ erat:
(ſed vt filios dei).i.gētiles (q̄ erāt diſperſi)
ꝑ varias mūdi ꝑtes. ⁊ ꝑ varios ritus ⁊ er-
roꝛes (ꝯgregaret in vnū) catholicū ꝓplm̄ q̄
vnꝰ eſt rōne vnitatis dei: ⁊ capitꝫ ⁊ legis
⁊ ſacramētoꝝ ⁊ vicarij chr̄i capitꝫ noſtri.
Erāt aūt tūc gētiles dei filij ſm̄ Aug. ſm̄
diuinā p̄deſtinatiōeꝫ: nō aūt ſm̄ p̄ñteꝫ iu-
ſticiā: niſi pauci. vt cētu̇rio: ⁊ ſi q̄ erāt ſiles
(ab illo ḡ die cogitauerūt).i.firmiꝛ delibe-
rauerūt (vt occiderēt eū) q̄ꝫcitiꝰ poſſent: ſꝫ
em̄ añ hoc cogitaſſent. ¶In hac ꝑte ē mo-
rale documentū: de q̄ ait Chry. Vide qn̄-
ta ſpūſſcti virtꝰ eſt. A mente em̄ mala va-
luit verba ꝓferre ꝓphetie. Vide etiā q̄nta
eſt pōtificalis virtus p̄tātis. Pōtifex em̄
effectus: ⁊ ſi indignꝰ exñs: ꝓphetauit neſci-
ens q̄d diceret. Oꝛe ei ſolū vſa eſt grā: cō-
taminatū aūt coꝛ nō tetigit. Hec ille

Quantū ad tertiū tangiꝛ chr̄i occulta-
tio: cū ḋꝛ (Ieſus aūt ſciens) oīa ꝯſilia eoꝝ
ex ſe ⁊ ꝑ amicos ſcire potens (iam nō ī pa-
lam ambulabat apud iudeos) Sed q̄re ſe
occultauit q̄ ſecurꝰ poterat inter tela con
uerſari? Ad hoc ḋꝛ chr̄m iō ſic feciſſe Pri-
mo ſm̄ Chryſ. vt ſe veꝝ hoiem ꝓbaret.
Scḋo ſm̄ Augu. vt cū veniret in hierl'm
ꝑciperet ꝙ ſua ſponte veniebat. Tertio ſꝫ
Gloſ. vt doceret ꝑſecutiōib; qñq; ⁊ furoꝛi
eſſe cedendū (ſed abijt in regionē iuxta de-
ſertū) qḋ vtrū ſit illud qḋ eſt inter hierl'm
⁊ hiericho vł aliḋ: nō eſt mihi certū. (in ci-
uitateꝫ q̄ diciꝛ effrem) que.ſ. parua erat et
paꝝ populata. In hac degens recepit epi-
ſtolam a rege Abagaro qui regnabat in
Ediſſa vrbe meſopotamie: in hec verba
Abagarus euchariе filius: Ieſu ſaluatoꝛi
bono: qui apparuit in locis hieroſolymo-
rū: ſalutē. Auditū mihi eſt de te ⁊ de ſani-
tatibus q̄s facis: ꝙ ſine medicamētis aut
herbis fiat iſta ꝑ te: ⁊ ꝙ verbo cecos facis
videre: claudos ambulare: leproſos mun-
dari: ⁊ moꝛtuos reuiuiſcere. Quib; oībus
auditis de te ſtatui in aīo meo vnuꝫ eſſe
e duob;: aut ꝙ tu es deꝰ ⁊ deſcenderis de
celo vt hec facias: aut ꝙ filiꝰ dei ſis q̄ hec
facis. Propterea ego ſcribens rogauerim
te vt digneris fatigari vſq; ad me ⁊ egri-
tudinē meā qua diu laboꝛo curare. Nam
et illud cōperi: ꝙ iudei murmurāt aduer-
ſum te ⁊ volunt inſidiari tibi. Veni igitur
ad me: quia eſt mihi parua ciuitas ſed ho-
neſta: que vtriſq; ſufficiet. Dominꝰ ꝟo in
hec verba rñdit ei: Beatus es quia credi-
diſti in me: cū ipē nō videris me. Scriptū
eſt em̄ de me: qꝛ hi qui me nō vidēt credēt
Et hi qui vident nō credēt. De eo aūt qḋ
ſcripſiſti ad me vt veniā ad te: opoꝛtet me
hic oīa cōplere ꝓpter q̄ miſſus ſum: ⁊ poſt-
ea recipi me ab eo a q̄ miſſus ſū: Cū ergo
aſſumptus fuero: aliquē de diſcipul' meis
mittam ad te: vt curet ⁊ viuificet te. Hec
omnia leguntꝛ in eccl'iaſtica hiſtoꝛia. Miſ-
ſus fuit aūt ad iſtū regē Iudas q̄ ⁊ tadde-
us (et ibi moꝛabaꝛ cum diſcipulis ſuis) do-
nec veniret tēpus ſue paſſionis. Fuit eniꝫ
ibi a dominica de paſſione vſq; ad ſabba-
tum ante dñicam palmaꝝ: in quo ſabba-
to exiens de illo deſerto venit in bethaniā
vt diciꝛ Ioā.xij. ⁊ in craſtinū iuit in hieru-
ſalem cū ſolennitate de q̄ dictū eſt dñica p̄-
ma de aduentu. In hac parte eſt moꝛa-
le documentū: ꝙ veri amici in tribulatiōe
nō deſerūt. Chryſ. Diſcipłi chr̄i qñ omes
letabanꝛ ⁊ feſtū celebꝛabāt: tunc occultan-
tur ⁊ in ꝑiculis ſunt: ſed tñ ꝑmanebāt cuꝫ
eo: ſm̄ illud: Vos eſtis qui ꝑmanſiſtꝭ me-
cum in tentatiōib; meis. Hec ille.